

Kaikki muuttui vai muuttuiko?

Suomen liittyminen Natoon muutti kaiken itsenäisen Suomen turvallisuuspolitiikassa. Ensimmäisen kerran ollaan mukana puolustusliitossa ja vielä oikeassa viiteryhmässä. Venäjän hyökkäys Ukrainaan antoi selvän signaalin, että riski liittoutumattoman maan joutumisesta Venäjän hyökkäyksen kohteeksi, kasvoi liian suureksi. Puolustusliitossa Suomi ei missään olosuhteissa joudu yksin Venäjää vastaan.

Puolustusliitossa oleminen vaatii suomalaista ajattelua. Se ei saa johtaa eurooppalaiseen ajattelumalliin, joka on vienyt Euroopan puolustuksen ahdinkoon. Euroopan puolustus nojautuu liian paljon Yhdysvaltojen suorituskykyyn. Euroopan Nato-maat ovat rakentaneet oman suorituskykynsä väärin oletusten pohjalta ja halunneet säästää niin paljon kuin vain ovat uskaltaneet. Asevoimien muuttaminen vastaamaan todellista tarvetta vie useita vuosia. Kovin nopeasti lännen johtajien tilannearvio ei ole muuttunut. Ukrainan sodan alkamisesta on jo kulunut 10 vuotta. Kaksi vuotta sitten alkanut täysimittainen hyökkäyssota vasta muutti lännen käsitystä Venäjän todellisista tavoitteista.

Päätökset Ukrainan tukemisesta olisi luullut aloittavan ammusten ja muun sotamateriaalin nopeat tilaukset, koska Länsi-Euroopan varastot ovat pienet vääränlaisen valmistautumisen takia. Mutta jostain syystä tuotantoa ei ole saatu käyntiin. Vain Venäjän lähellä olevien valtioiden kansalaiset ymmärtävät Venäjän uhkan, jos Ukraina häviää. Kauempana olevien Nato-maiden kansalaiset katsovat asioita eri näkökulmasta.

Natoon kuuluminen ei saa muuttaa Suomen puolustuksen perusteita. Suomalaisten on edelleen huolehdittava itse oman alueensa puolustamisesta. Ei pidä luottaa liittolaisten nopeaan ja massiiviseen tukeen mahdollisen sodan alettua. Maailma on muuttunut ennalta arvaamattomammaksi. Ristiriidat ovat johtaneet tai johtamassa valtioiden sisällä blokkeihin kuten myös on tapahtunut eri valtioiden välillä. Pahimmassa skenaariossa Yhdysvallat voi sitoutua pääosalla sotavoimastaan Aasiaan, jolloin sota Euroopassa jäisi ainakin alkuvaiheessa Euroopan Nato-maiden vastuulle. Mitä apua riittäisi Suomeen asti? Tällaisessa tilanteessa Ruotsi on tärkein liittolainen. Senkin joukkoja saattaisi sitoutua Baltian suuntaan.

Liittoutumaton Suomi mitoitti puolustuksensa sellaiseksi, että muutama kuukausi pystytään torjumaan hyökkäys ja sen aikana olisi tullut löytää tukea ja apua.

Puolustusliitossa olevan Suomen tulee mitoittaa puolustuksensa siten, että muutama kuukausi selvitään ilman apua, jonka aikana Nato-liittolaisilta saadaan tukea ja apua puolustustaistelun jatkamiseen. Tämä apu saadaan paljon varmemmin ja helpommin kuin, jos Suomi olisi edelleen liittoutumaton. Lisäksi Natoon kuuluvana maana Venäjän armeijan koko voima ei kohdistu Suomeen. Ei voida joutua Ukrainan tilanteeseen.

Toivotaan että, Eurooppalaiset liittolaiset saavat armeijansa sille tasolle missä niiden pitäisi olla. Aikaa muutokselle on noin 10 vuotta. Ukrainalle taas aika lasketaan kuukausissa, jos apua ei anneta riittävästi.

Augustin Ehrensvärd teksti Suomenlinnan Kuninkaanportissa – ”Jälkimaailma, seiso täällä omalla pohjallasi äläkä luota vieraaseen apuun.” – Sopii hyvin edelleen suomalaisten lähtökohdaksi turvallisuudesta huolehtimiseen.

Panssarilehti toivottaa Puolustusvoimain komentajalle, Kenraali Kiviselle, hyvin ansaittuja ”eläkepäiviä” aktiivipalveluksen päättyessä. Samalla toivotetaan menestystä uudelle komentajalle, Kenraaliluutnantti Jaakkolalle, puolustusvoimien kehittämisessä puolustusliitto Naton jäsenenä.

Lämmintä kevään odotusta kaikille lukijoille!

Hämeenlinnan Myllymäessä 25.2.2024

Päätoimittaja, Ari Parkkola